

Gratulatio Ad Illustrissimum Celsissimum Principem Ac Dominum, Dn.
Fridericum Guielmum, Ducem Saxoniae Serenissimum ... Vinariam, Duce
Deo, Comite Fortunatâ, reversum ... Debitae obedientiae ergò faciebat T.
C. Alumnus subiectissimus M. Johannes Weitz Poëta Laureatus

Ienae

Weitz, Johann

P 2° 00143 (01,495)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00009160

urn:nbn:de:urmel-b1a8deae-f9f6-4f99-a591-0a983746f9af-000084018

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

GRATVLATIO

A D

ILLVSTRISSIMVM CELSISSIMVM QVE PRINCIPEM AC DOMINVM,

DN. FRIDERICVM GVILIELMVM,
DVCEM SAXONIAE SERENISSIMVM,
Patriæ Patrem clementissimum &c.

Uinariam, Duce DEO, Comite Fortunâ, reversum.

Sicut, ubi exortiens radiati Solis imago
Prolicet Eoam de occiduo orbe
diem,
Circumamicta micant radiorum ar-
dente coronâ

Omnia, splendoris tegmine operata novi:
Sicut, ubi Phoenix reparavit morte iuventam,
Remigioque novô jam per inane volat,
Non illum tremulô tantum Philomela canore
Excipit, & crispum circinat ore melos;
Verum ignobilior quoque avis se concitat alis,
Gutturis atq; hilaro murmure promit AVE:
Non lecus, ut nostras, Dux Illustrissime in oras,
Cœlorum dominô tale volente, redis;
Attollens hilares plausus plebs tota, Beata
Cum nostrô redeunt Principe secula, ait.
EVSEBIE manuum plausu, saltuque decoro
Te præit, & rectâ Relligione beat.
Explicitis umbræ tibi more supervolat alis,
Æqua bonis tribuens æqua reisq; THEMIS.
Ponè tubit pacis CONCORDIA nexa trium-
pho,

Quam sequitur cumulo PLVTVS amictus
opum.
Comiter ingreditur lenis CLEMENTIA tecum,
Parcens subiectis, protubigensque feros.
Quâ fers cunque pedem, FORTVNA serenior
astat,
Nobilitata sagô, nobilitata togâ.
Ad latus ire tuum vegetans lætatur HYGËIA,
Atque SALVS Ruræ fronde revincta caput.
Gensq; avium passim ludit plumosa per æthram,
Et blanditur ovans gutturis arte tibi.
Verticibus nemorû exultant capita alta comosis,
Ipsaque, de vivô quæ lapide unda salit.
Numina silvarum, Fauni Satyrique bicornes,
Evantes agitant festa per arva choros,
Fallor, an undolium gelidis caput extulit undis
ILMVS, Naiadum grande stupente choro?

Extulit hercle caput, reverenter dia sereni
Principis excipiens ritibus ora novis.
Hinc etiam strepitum Populorum examina
cuncta
Edunt ad reditum, Dux GVILIELME, tuum.
Et meritô: nam res ea demum publica floret,
Cura Magistratus quam pia fulcit ope.
Qualiter in morbis calor ad cor quando remi-
grat,

Fomite vivifico marcida membra fovet;
Et coquit humores dulces, succosque salubres,
Quos mox in corpus dividat omne jecur:
Taliter ipse suæ Princeps ubi commoda gentis
Curat, ibi medias Pax agit inter opes:
Consultit ipse suis Princeps, pulsatque malorum
Insultus, velut & cum grege pastor agit,
Quod factururus eris nunc, Optime Maxime Prin-
ceps,

Cum velut in turris sis speculaque situs,
Inclyte Dux salve, Dux clementissime salve!
Te petijt votis Patria nostra diu.
Vive diu Illustri felix cum Coniuge, vive
Cum sobole Illustri, cum populoque diu.
Semper & ut similis te surculus effera, opto,
Qui de stirpe tuâ se probet esse satum:
Quô duce per longos THVRINGIA floreat an-
nos,
Et Patriæ placidâ pace fruatur humus:
Lucida cæruleum dum Nerea nesciet Arctos,
Ambiet ac Vestam fluctibus Oceanus.

Debita obedientia ergo faciebat

T. C. Alumnus
subiectissimus

M. Johannes VVeitz
Poëta Laureatus.

I E N Æ ex Officina Typographica Tobiz Steinmanni,

A X X O M. DCI. Mense Octobri.